STUDÁNKA

ČASOPIS FARNOSTÍ STRÁŽNICE, PETROV, RADĚJOV A SUDOMĚŘICE

Duben 2021

Duchovní slovo

…V mém srdci byli jste
a všechno dal jsem vám,
ocet jsem prokvasil
a třtině růsti dal,
i kůži zvířeti,
jíž jsem byl bičován,
i slinu člověku,
který mne poplival.

A ruku stvořil jsem,
která mne ve tvář bila,
též moc vám udělil,
aby mne odsoudila,
kov dobrý v zemi skryl,
z něhož jste hřeby skovali,
i dřevo,
na němž jste mně lůžko schystali…

úryvek z básně Velký pátek od Františka Lazeckého /text byl použit ve strážnickém Superstaru/

foto –jk-

Duchovní slovo

Papež František během letošní březnové návštěvy Iráku pronesl tato slova:

Naděje je silnější než nenávist a mír mocnější než válka.

Velikonoce jsou svátky života a naděje, světla a vítězství lásky. Přejeme každému z vás, ať letošní oslava velikonočních svátků Vzkříšení Pána Ježíše pomůže nám překonat strach a nejistoty současné doby. Ať uprostřed beznaděje, nezodpovězených otázek, pochybností o lidské dobrotě, přinese nám světlo naděje a pravdy, že láska vždy bude silnější než smrt, že dobro lidských srdcí vždy zvítězí nad nenávistí.

Požehnané, milostiplné a radostné Velikonoce! Vaši kněží – piaristé.

Úmysly apoštolátu modlitby – duben 2021

Všeobecný úmysl: Za základní práva
Modleme se za ty, kdo riskují život v boji za základní lidská práva v diktaturách, autoritářských režimech a nezřídka i v demokraciích, které prochází krizí.
Národní úmysl: Děkujeme za velikonoční radost a naději v životě nás křesťanů a prosíme, abychom byli světlem světa a solí země, jak to od nás svět právem očekává.

FARNOST STRÁŽNICE

Farní informace

- musíme dodržovat všechna bezpečnostní opatření, která mají vliv na život a aktivity farnosti; prosíme vás o pochopení a trpělivost, kterou všichni potřebujeme; myslíme nejenom na naše potřeby, ale také na zdravotní stav ostatních; pamatujme na poslední výzvu o. arcibiskupa Jana: „Obcházení a nerespektování opatření není uměním ani hrdinstvím, ale naopak hazardem s lidskými životy.“,
- samozřejmě my kněží jsme vám stále k dispozici; stačí nám zavolat nebo napsat a domluvíme termín zpovědi, setkání, návštěvy apod.
- nadále jsou zrušeny veřejné hodiny ve farní kanceláři; pokud budete potřebovat vyřídit nějakou formální záležitost, domluvte si setkání telefonicky nebo mailem,
- na mše sv. v kostelích zveme pouze rodiny, které mají domluvené mešní úmysly; povolený počet osob v kostele: u Panny Marie 25, v Petrově a v Radějově 13,
- omlouváme se za občasné technické problémy s aktualizací týdenních ohlášek na farních webových stránkách; naši webmasteři se snaží odstranit tento problém a pokud na www.piaristestraznice.cz nenajdete aktualizované ohlášky, tak budou k dispozici na facebooku otce Lukáše,
- k vaší soukromé modlitbě je každodenně otevřený kostel sv. Martina,
- během posledních týdnů v sobotní dopoledne udělujeme svátost křtu; pokud jsou rodiny, které mají zájem o křest dětí, ať se přihlásí u o. Lukáše

Srdečně vás zveme na

TRADIČNÍ PĚŠÍ KŘÍŽOVOU CESTU
na Žerotín

letos netradičně
jako individuální "procházka"
od 21. 3. 2021 do Velikonoc.

Křížová cesta vede krajinou mezi strážnickými vinohrady na kopec Žerotín. Jednotlivá zastavení jsou označena křížky, které vyrobily rodiny s dětmi ze strážnické farnosti.
Jsou doplněny textem křížové cesty.
Pro ty, kteří raději poslouchají, než čtou, i QR kódem s odkazem na poslech.

<u>Trasa křížové cesty:</u>
začátek u kapličky na konci ul. Radějovská, 1. zastavení u kříže na cyklostezce, poslední 14. zastavení u kaple na Žerotíně, viz mapa**.**

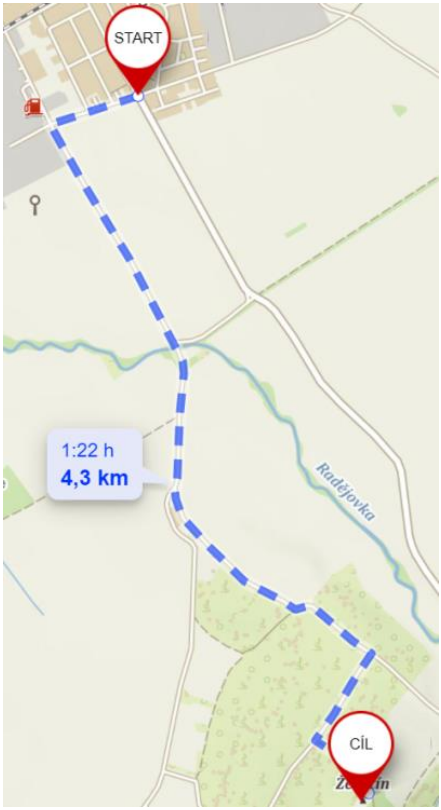

Společenská kronika

Během posledních týdnů jsme se rozloučili (únor a březen, do uzávěrky časopisu):
<u>Ve Strážnici:</u>
František Příkazký, Marie Homolová, Petr Smaženka, Tomáš Vavřiník, Jan Hořák, Anna Kučová, Antonín Daněk, Pavel Kýr, Antonín Kalný
<u>V Petrově:</u>
Jozef Kašík, Miroslav Urbánek
<u>V Radějově:</u>
Marie Zubalíková, František Možíš.

Odpočinutí věčné dej jim, Pane, a světlo věčné ať jim svítí.

FARNOST RADĚJOV

110. výročí posvěcení kostela sv. Cyrila a Metoděje v roce 2022

V příštím roce čeká náš kostel 110. výročí posvěcení. Už? Ano, taky mám ten pocit, že nám to od 100. výročí nějak uteklo. Kostel byl svědkem mnoha příběhů, svateb, narození, pohřbů a je naší důležitou součástí. Přežil dvě světové války, mnoho hádek, těžkých životních osudů, smíchu, radosti. Bylo by pěkné se podělit o tyto příběhy, zachovat je i pro naše děti.

Prosím všechny, kteří máte doma jakékoliv fotografie, novější, starší, podělte se s námi o vaše vzpomínky. Pokud se najde dostatek fotografií, vytvoříme např. kalendář, výstavu v kostele. Pokud to budou starší fotografie, prosíme i s popisem osob a u jaké příležitosti byla fotografie zhotovena. Ale nemusí to být pouze fotografie, budeme rádi i za vaše vzpomínky, které napíšete, co jste zažili nebo si je pamatujete z vyprávění. Budeme rádi za jakékoliv příspěvky.

Posílám malý příklad z vyprávění tetičky Stránské:

Tož to vám doběhl jedenkrát jeden ministrant a říká: „Velebný pane, co byste na to řekli. Náš taťka došel dneska tak nametený dom…“ A oči z nich nepustil, tak byl napnutý, co velebný pán na to řeknů. No, nezasmíli sa, enom já, byla sem skovaná za skříňů v zákristii, sem sa chichotala.

A oni povidajů: „Ale tento darebák jeden!“ Malý si vydechl, že na to velebný pán odpověděli, že to neschvalovali. Ale! On doběhl dom, taťka už byl z teho prospaný a včil říká: „Tati, kdybys věděl, jak na ťa velebný pán nadávali.“ A tatínek říká: „Nadávali? A proč by nadávali, já sem jim nic neudělal.“ „Taťko, velice nadávali.“ Ale neřekl proč, že jim vykládal, že došel velice navalený dom.

No, a tož včil byla taková pauza. Tatínek nedošel do styku s velebným pánem a velebný pán zasej s tatínkem. Ale! Náhoda temu jednů chtěla, velebný pán šli z obchodu, něco si byli kůpit. To už tá stařenka tady byli aj nebyli, její dcéra byla na operaci s očima. A co víc, po tej operaci, jak ty oči vypadajů, takže jich aj tá dcéra potřebovala, tož chvílu tu byli, chvílu už tu nebyli.

No, a tož včil idů z teho obchodu a proti nim ten tatínek jel na kole. A jak ho viděl, hned slézal z kola a ptal sa: „Velebný pane, já sa vás chcu optat, co sem vám udělal? Jak jsem vám ublížil?“ „No, jak byste mně ublížil, Jozífku, no nijak. Kde ste to vzal?“ „No, kluk mně doma vykládal, že ste na mňa velice nadávali.“ „Nadávali?“ A včil si vzpomínali, potom sa zasmíli „No, ja, Jozífku, když on si stěžoval a hleděl na mě, co na to odpovím, žes přišel tak nametený?“ Tož potom sa na tem samém místě smíli oba dva.

I drobné, téměř nevýznamné vzpomínky, můžou pohladit po duši. Doufám, že jsem vás navnadila a s nějakými příběhy nebo fotografiemi se s námi podělíte. Moc děkuji.

Lenka Příborská

SPOLU K VELIKONOCŮM

Milá farní rodino,

ač naprostá většina z nás není aktuálně studentem 4. ročníku gymnázia ani střední školy, čeká nás maturita. Zkouškou naší dospělosti bude prožití Velikonoc bez plného kostela. Bez společných zpěvů, bez setkání se známými… Chybět nám bude letos asi hodně z tradičních Velikonoc. Ale Kristus nám chybět nesmí.

Pojďme už teď spolu otevřít truhlici s velikonočním pokladem. Jako vzácné kameny tam leží vše, co nás o Velikonocích sytí – slova z evangelií, ticho Velkého pátku, vděčnost u Ježíšova hrobu…
Je na nás, zda do tohoto pokladu sáhneme. Kolik diamantů vytáhneme na světlo. Jestli jen letmo a bez užitku nadzvedneme víko anebo se skrz jednotlivé diamanty budeme dívat ke světlu.

Zelený čtvrtek

diamant Eucharistie
diamant kněžství

Ježíš nám vpředvečer své smrti předal to, co mu nejvíc leželo na srdci:

- Eucharistii
- kněze
- přikázání lásky

„Toto je moje tělo, které se za vás vydává. To čiňte na mou památku.“

Tip pro tebe:
Zelený čtvrtek je zvláštním způsobem dnem kněží. I ty je potřebuješ. Můžeš se za ně dneska více modlit. Potřebují to jako sůl. Vždyť i papež František tak často prosí: „Modlete se za mě.“
Také Ježíš prosil apoštoly v Getsemanské zahradě: zůstaňte a modlete se.

Zůstaň večer s Ježíšem. Řekni mu o těch kněžích, kterým za mnoho vděčíš. Pros za své zpovědníky. Pověz Ježíši i o těch, na kterých vidíš chyby. A uvědom si přitom: dokážeš změřit i dobro, které jsi obdržel skrz jejich modlitby, jejich požehnání?

Ze života – příběh pro Zelený čtvrtek

Toto vyprávění jednoho kněze bylo zapsáno v r. 2009.

Před padesáti lety, při frontových událostech, byla těžce poškozena fara v mém rodišti. Po několika jednáních bylo rozhodnuto, že se postaví fara nová. Stavební materiál byl tenkrát přísně obhospodařován, hlavně cihly a cement byly přidělovány tam, kde byly nějaké válečné škody.

V tom samém čase si budovali rodinný domek manželé, oba nevěřící. Ona snad byla ještě zarytější než on. Stavbu vyhnali nad okna, ale nemohli pokračovat dál, protože na tzv. „věnec" nikde nesehnali potřebný cement. Když se to dozvěděl náš tehdejší farář, dal jim potřebné množství k dokončení stavby. Nepočítal s tím, jakou reakci tím vzbudí u svých věřících oveček. Sesypali se na něho jako vosy, jak to mohl udělat, že pomohl takovým nevěrcům. On jen klidně prohlásil: „Jsem farářem všech. I tito manželé byli kdysi pokřtěni. Možná, až budou jednou umírat, si vzpomenou, že to byl farář, který jim pomohl v situaci pro ně tak těžké, a tato vzpomínka jim pomůže vrátit se k Bohu."

Roky běžely, pan farář byl v roce padesátém zatčen, souzen a odsouzen jako „vatikánský agent" na patnáct let. Deset let si odpykal v Leopoldově, v šedesátém roce byl na amnestii propuštěn. Pochopitelně, že státní souhlas k duchovní činnosti nedostal, pracoval v lesích u svého rodiště. Zemřel v 62 letech na zánět ledvin, který při té práci dostal.

Přibližně v té době umíral v nemocnici v Hodoníně jeden z těch manželů - budovatelů rodinného domku. Četl všechnu tu špínu, která se tenkrát psala v novinách o jeho odsouzeném faráři. Ale on věděl své. Věděl, že tento farář mu pomohl k dokončení stavby, aby se na zimu mohli s manželkou stěhovat pod novou střechu. A dal si zavolat kněze, ačkoliv to v té době nebylo jednoduché, nechal se zaopatřit a zemřel smířen s Bohem.

Jeho manželka ho přečkala o více než dvacet let. Děti neměli, žila v domku sama. Žádnou zmínku o náboženství a věcech nadpřirozených nesnesla, zůstala věrná tomu, co jí bylo po léta na stranických schůzích vštěpováno. Až pak ulehla, do nemocnice odmítla jít, jen sousedky k ní chodily s nejnutnější pomocí. Tenkrát k nám přišel nový mladý kněz, který se s velkou láskou věnoval hlavně starým a nemocným lidem. Sousedky ji nakonec přece jen přemluvily, že by mohl přijít také k ní „jen tak na návštěvu", že ona, sečtělá, si s ním bude moci pěkně popovídat.

A otec Čermák přišel. Z popovídání byla nakonec životní zpověď a zaopatření svatými svátostmi. „Vždyť ten mladý farář je hodný jako ten, co nám tenkrát po frontě pomohl!" řekla jen sousedkám.

Vzpomínám na tento případ. Starý pan farář měl tenkrát v pětačtyřicátém roce pravdu. Kolik desítek let to trvalo, ale přece jen dobro, které zasel, vydalo nakonec plody. Dělejme dobro, kde můžeme, výsledek přenechejme tomu, u něhož žádný čas není!

Převzato z www.poutník-jan.cz

Velký pátek – diamant lásky

Kristova smrt. Bolestná. Bez výčitek. Kvůli mně. Aby mi otevřel nebe.

„On sám si nesl kříž…“

Ze života:

Antonín Dvořák, náš hudební skladatel světového významu, byl člověkem hluboké víry. Kdybyste přijeli do míst, kde žil, ukázali by vám pěšinku, kterou pravidelně chodíval do nedalekého kostelíka hrávat na varhany ke mši svaté. Jeho nejoblíbenější píseň byla Tisíckrát pozdravujeme tebe.

Život Antonína Dvořáka nebyl jen posetý úspěchem. Po složitých peripetiích, když se mu konečně začalo dařit, dolehla na něj rodinná tragédie: zemřela mu dcera Josefínka, teprve dvoudenní děťátko. V čase této bolesti Dvořák začíná zhudebňovat vzácný středověký hymnus Stabat Mater, který pojednává o bolesti Panny Marie pod křížem.

Během krátké doby přicházejí manželé Dvořákovi tragicky o druhé dítě – roční dcera Růženka umírá na otravu (údajně se napila vody, do které spadly sirky) a měsíc nato podlehl tří a půlletý syn Otakar neštovicím. Manželé tak během krátkého času přišli o všechny tři děti.

Antonín Dvořák zůstává – obrazně řečeno – stát pod křížem. Před Ježíšem, při Matce, jejíž srdce pronikl meč.

S tebou pláči, slza smáčí
oči, jimiž nevypláči
soucit s tebou, Ženo žen
Veď mě pod kříž svého Syna,
jež svou náruč rozepíná,
s tebou chci stát pod křížem.

Dvořákovo dílo Stabat Mater poslouchají ve velikonoční době tisíce lidé po celém světě.

KDE BUDEŠ STÁT NA VELKÝ PÁTEK TY?

Bílá sobota – diamant vítězství

Nejdřív celý den ticha u hrobu. Člověk tam stojí jako nahý – nemá nic, čím by přikryl svůj bídný podíl na Ježíšově utrpení. A pak, v noci, vzkříšení! Vítězství nad smrtí!

Ať slavné Kristovo vzkříšení
naši tmu ve světlo promění!

Ze života:

Už je to mnoho let, co jsme jako žáci základní školy seděli ve třídě, pan farář Jošek procházel mezi lavicemi a učil nás náboženství. Vzpomínám si, že nám zdůrazňoval: „Největší událostí z celé Bible je zmrtvýchvstání Krista."

V mém dvanáctiletém mozku běžel nesouhlas: „Myslím, pane faráři, že se dost pletete. Jsou tam mnohem zajímavější události: třeba když uzdravil ochrnutého. Nebo malomocného. Anebo utišil moře. A co teprve vzkříšení Jairovy dcery! To jsou aspoň příběhy! A zmrtvýchvstání? To je už jen takové dobré zakončení."

Spousta vody od té doby uplynula. Mnoho událostí mi život přinesl. A také odnesl. Pomníky na hřbitově, které dříve nesly anonymní jména, se plní jmény známých lidí. A já u nich přiznávám: „Pane faráři, měl jste pravdu. Kristovo vítězství nad smrtí je největší událostí. Naděje na věčný život je naším největším pokladem." -hc-

První neděle po Velikonocích – diamant Božího milosrdenství

„Amnestie“ pro ty, kdo po ní touží.

Skrze řádovou sestřičku Faustynu můžeme číst Ježíšovy vzkazy hříšníkům:

„O této neděli jsou otevřena všechna stavidla Boží, skrze něž proudí milosti. Ať se žádná duše nebojí ke mně přiblížit, i kdyby její hříchy byly jak šarlat…“

Tip pro tebe: nejsi-li hříšný, ani to dál nečti. Pokud jsi, zajímej se – najdi si Korunku k Božímu milosrdenství, hledej Deníček sestry Faustyny.

Víš, že její ostatky dal otec Jacek do radějovského kostela? Proč asi? Nepotřebuješ i ty Boží milosrdenství? Máš možnost....

-hc-

Čtení pro sváteční dny

Každý ví, že není slušné číst cizí dopisy. Teď to ale máte dovoleno – ať si připomenete, že starosti s dětmi se nevyhýbají nikomu. Začtěte se do dopisu: napsal jej učitel hudby významnému a uznávanému hudebnímu skladateli – otci svého žáka.

Vážený pane SVOBODO,
na úvod Vás chci ubezpečit, že si Vás velmi vážím a obdivuji Vaši genialitu, kterou poznávám skrze díla, jichž jste autorem. O to hůře se mi sděluje hodnocení Vašeho syna VÁCLAVA. Mám-li shrnout jeho práci, výsledky nejsou dobré. Je nedbalý na své povinnosti, jeho práce je polovičatá a někdy ani to ne. Neprojevuje dostatek vytrvalosti. Navíc mívá špatné nápady (nemyslete si, že jsou to jen dětské lumpárny). Nedělá to, co má dělat. Upozorňuji Vás, že jeho pokroky jsou jen mizerné až zanedbatelné.
Kdysi jste se mi svěřil, že byste jej jednou rád viděl jako dobrého MUZIKANTA ve svém ORCHESTRU. Bohužel nelze předpokládat, že se to může splnit. Naopak - radím Vám, vyřaďte ho z možných adeptů pro ORCHESTR. Není schopen lidem ukazovat genialitu Vašeho díla a předá-li přece jen něco ostatním, pak to bude natolik pokřivené a znehodnocené, že tím poškodí Vaši pověst.

S úctou Z. Novák, učitel

Dobrý den pane učiteli,
přečetl jsem si Vaše slova a nezbývá mi, než souhlasit. Ano, vím, že VAŠEK má toto všechno na svědomí. Dokonce vím ještě o mnoha dalších věcech, za které se stydí, a které nechci prozrazovat. Chápu, že jste zklamán, protože máte denně na očích ne moc

podařeného MUZIKANTA, který se navíc často ani nesnaží. Přesto svůj záměr neměním a místo pro něho v ORCHESTRU nechám. Jistě se tomu divíte a já bych Vám to rád vysvětlil.
Už je to nějaký čas, co se VAŠEK dostal do smrtelného nebezpečí. Při jízdě na horské dráze se vagón, do kterého nasedl, nekontrolovaně řítil k jisté smrti. Můj prvorozený syn věděl, jak na VAŠKOVI lpím, jak je mi drahý. A zasáhl s nasazením vlastního života. Ano, rozumíte mi dobře.
Teď už chápete, že se na VÁCLAVA dívám jinýma očima. Nikdy mu neřeknu, že jej u sebe nechci, protože není dokonalý. V ORCHESTRU má připravené místo. Možná se rozhodne, že o něj nestojí. Ale ani tehdy na jeho židli neposadím nikoho jiného. Ta prázdná židle tam na něj bude vždycky čekat.

Vím, že je schopen se naučit hrát tak, aby byl správným interpretem mých skladeb. Dokonce jsem už některé skladby složil výhradně pro něj. Vím, že na to má. Ale jestli se mu nebude dařit, najdu mu u nás jinou práci – třeba bude uklízet noty a umývat hrnky od kafe. V ORCHESTRU by mi totiž velice chyběl.
Doufám, že mi nyní lépe rozumíte a děkuji Vám za trpělivost s mým milovaným, i když křehkým synem VÁCLAVEM.

S přáním všeho dobrého SVOBODA

Tak co, milý čtenáři, neštve tě tak trochu ten lajdák, kterému otec bezmezně fandí? Možná, že za chvilku tě tak moc zlobit nebude. Zkus si teď malou hru se slovy. Čti oba dopisy znovu, ale vyznačená slova zaměň.

Svoboda - Bůh	*muzikant – křesťan*
Václav – tvé vlastní jméno	*orchestr – nebe*

Prosím, dej si tu práci a přečti si to upravené znovu. Díky! *-hc-*

Příspěvky farníků

Stařeček, ministranti a jiné příhody

vzpomínkový cyklus nejen o strážnickém kostelníkovi Vaštíkovi

Část 20. **Jak sem chystal uhlí na Velikonoce**

Když sem byl eště mladší ministrant, jednů sem byl pověřený nachystat uhlí do kadidelnice. Byla to veliká čest, zrovna byly totiž Velikonoce. Tenkrát to byl ale aj složitý úkol. Ministrant, kerý měl okuřování na starosti, mosel rozpálit kůsky uhlí nad svíčků, potom jich dal do kotlíku, kerý sa nasadil na háček. Pak sa s kotlíkem točilo tak dlůho, než sa uhlí rozžhavilo aspoň do polovičky, nekteří borci uměli aj „osmičku“. Potom už bylo všecko nachystané ke mši svaté.

A tož jednů to vyšlo teda aj na mňa, bylo to v nedělu na Velikonoce. Ale hned na začátku sem udělal veliků blbost. Dyš sem sa dostal v přípravě až k točení kotlíkem, postavil sem sa moc blízko ke dveřám. Stalo sa přesně to, co sem měl tenkrát tušit. Ty dveřa nekdo otevřel a přímo do nich narazil můj roztočený kotlík. Všecko žhavé uhlí sa rozletělo po celéj sakristii. Bylo tam tehdá plno uskladněných koberců, hned sem si uvědomil, že je zle. Rychle sem začal lozit po zemi, a rozsypané uhlí sbírat zpátky do kotlíka.

V tu chvílu sa ve dveřách objevil jeden bývalý ministrant a povidá: „Co tady blázníš? Proč lozíš po zemi jak užovka?“

Já mu na to povidám: „Nevidíš, že zháňám rozsypané uhlí?“

„A proč, ty trůbo, točíš v sakristii, dyš to neumíš? Chceš to tady šecko zapálit? Proč nejdeš ven? Tam dyž uhlí náhodů vysypeš, tož sa nic nestane a ani to nemosíš sbírat. V trávě hned zhasne. Víš co, poď se mnů ven a já ťa to zrovna naučím!“

Vyšli sme ven a on mě tenkrát ukázal, jak točení eště perfektně ovládá. Dal mě dobré rady, keré sem velice potřeboval a za keré su do dneška vděčný. Když sem si to pak po něm zkůšal, už mě to šlo také. Byl sem velice rád a povidal sem mu: „Tys mosel byt dobrý ministrant!“ „Asi sem nebyl, protože mě brzo vyhodili“, přiznal sa mě. „Uhlí sem uměl rozpálit ze všeckých nejlepší, ale nechtělo sa mě vůbec stávat na ranní. A tož ti možu poradit enom totok: estli chceš byt eště dlůho dobrý ministrant, tož nerozhazuj uhlí po sakristii a stávaj pořádně na ranní, jináč z tebe bude taký ministrant, jak su já.“

Tož bylo tenkrát na Velikonoce okuřování zachráněné a já sem sa naučil perfektně chystat uhlí. L.Král

Informace

Knihovna křesťanské literatury

Spolkový dům, Masarykova 370, Strážnice

Bohužel zatím nemůžeme obnovit provoz knihovny, ale můžeme vás seznámit s další zajímavou knihou.

Vzdej se! A žij podle Boží vůle - Larry Richards

Autor je americký katolický kněz. Hlavním tématem knihy je rozhodnutí být svatým, tedy naplnit poslání, ke kterému je povolán každý člověk. Uvedu úryvky z knihy:

„Většina lidí je přesvědčena, že jsou dobrými lidmi. Pokud by se vás někdo zeptal: „Jsi dobrý člověk?“ vsadím se, že většina z vás by odpověděla: „Ano, otče, jsem vážně dobrý člověk.“ Pokud bych se vás poté zeptal: „Jsi svatý člověk?“ vsadím se, že byste odpověděli: „Ale ne, kdepak, vůbec nejsem svatý člověk, otče.“ A já bych řekl: „Ale to bys sakra měl! Bůh tě stvořil, abys byl svatý. Ty totiž jsi svatý.“ A v této svatosti máme neustále růst.

Svatý papež Jan Pavel II. si dal záležet na tom, aby světci, u nichž zahájil kanonizační proces, byli mladí i staří, matky i otcové, chudí i bohatí, kněží, řeholnice i svobodní lidé. Udělal to, protože nám chtěl připomenout, že povolání ke svatosti je pro každého a že po svatosti potřebujeme toužit a spolupracovat s tímto skvělým povoláním každý den! Klíčem ke svatosti je každodenní odevzdávání se v našich modlitbách.“

Nadpisy všech sedmi kapitol této knihy začínají slovy: „Odevzdejte se …….
Pokud máte zájem o zapůjčení knih, zavolejte na některé níže uvedené telefonní číslo a domluvíme způsob předání.
L. Robková 732 116 889, M. Šašinková 604 785 741

Okénko do strážnické charity

Charita Strážnice

Milí čtenáři Studánky,

jaro se pomalu přibližuje, ale naděje na obnovu našeho běžného způsobu života se pořád jaksi vzdaluje. Nyní, když píšu tyto řádky, je právě polovina března. V tuto dobu obvykle vyrážíme s našimi výrobky na veletrhy, prodejny bývají plné lidí, kteří nakupují svým dětem dárky k velikonocům a naše služby plánují pořádání různých akcí pro veřejnost i naše klienty.

Nic z toho se ale letos bohužel opět neděje. Obě prodejny máme uzavřené, výrobky nelze prezentovat ani prodávat nikde kromě našeho e-shopu, pracovníci služeb Charity Strážnice jsou znavení neustálými překážkami v jejich práci a na plánování akcí nemají ani pomyšlení, protože sami neví, co bude zítra a plánovat něco na delší období postrádá smysl.

Od 1. 3. 2021 jsme museli učinit opatření a načas uzavřít naši Sociálně terapeutickou dílnu Kotva, abychom její klienty ochránili před další vlnou onemocnění. Zůstáváme tak s nimi alespoň v telefonickém kontaktu, protože naši pomoc potřebují stále.

Přes všechna omezení, která nám dnešní doba přináší, se snažíme pracovníky i naše klienty motivovat, aby toto období prožili v naději a viděli vyšší smysl v tom, že i když nám jsou kladeny na cesty různé překážky, věříme, že s Boží pomocí se nám je podaří překonat.

Chceme vidět tuto pandemii jako situaci, která do života společnosti přináší nejen problémy, ale i příležitosti ke kreativnímu zvládání nečekaných situací a prověřuje individuální i společenskou solidaritu. Proto také všechny terénní služby Charity Strážnice po celé období nouzových stavů fungují naplno. Pracovníci se pravidelně testují, nosí ochranné pomůcky a nyní už je jich více než polovina také naočkována první dávkou vakcíny. Jsme velmi rádi, že můžeme vyrážet alespoň do terénu a poskytováním služeb lidem pomoci postarat se o jejich blízké přímo v domácnostech.

Protože vím, jak je tato doba pro některé jedince a rodiny obtížná, chtěla bych jen připomenout, že Charita je tady pro Vás. Pokud jste se ocitli v nepříznivé sociální situaci, nevíte si s něčím rady, jste samoživitelé a schází Vám peníze na základní potřeby, neváhejte nás kontaktovat. Pokud to bude v našich možnostech, určitě Vám pomůžeme, nebo poradíme, kam se můžete popřípadě obrátit o pomoc.

Přeji Vám všem hezké jarní dny, hodně zdraví, síly zvládat napětí dnešní doby a zachovat si tak dobrou náladu i naději na brzký návrat do běžných dnů.

Za Charitu Strážnice Marie Štípská, ředitelka

Šlahačka

Velikonoční pondělí bylo vždy spojeno s nezkrotnou radostí. Pojďme si pro osvěžení připomenout pár zajímavostí a legrácek.
Základní vybavení šlaháče je pořádná žila. Víte, že se strážnickým chlapcům podařilo dostat se s ní do České knihy rekordů? A to dokonce dvakrát. Poprvé se to podařilo mládencům ze souboru Demižon v roce 2006. Upletli šestnáctipramennou žilu, která měřila 21,36 m a jejíž rukojeť měla v obvodu 31 cm.
V roce 2019 rekord překonali strážničtí ministranti – jejich žila měřila 50,78 m a byla upletena z 1153 proutků.

Vzpomenete si ještě?

Velikonoční pondělí bývalo vždycky veselé. Přes noc se objevovaly vtipné nápisy a přes den si nikdo nebyl jistý, jaká návštěva přijde a jak to s ní dopadne.
Schválně jsme připravili pár šlahačkových příhod. Tak si procvičte paměť.

1. Loni byly o Velikonocích již přímé přenosy bohoslužeb. Po skončení šlahačkové mše sv. nám tenkrát Neviditelní ukázali záběry ze dvora strážnické fary, kde si vykračovalo zvíře, které se tam záhadně objevilo přes noc v rámci velikonočních legrácek. Co to bylo za zvíře?
2. Dávno – ještě za socialismu – napsal někdo na strážnickou Bílou věž (tenkrát ještě notně zanedbanou) vápenný nápis, který tam zůstal několik let. Co na ní bylo napsáno?
3. I na soše sv. Karla Boromejského vpředu v kostele Panny Marie se před pár lety na šlahačku objevila nečekaná ozdoba. Otec Lukáš se tenkrát vtipálků zastával, že se svatý Karel na ně určitě nezlobí, protože byl příbuzný jednoho z prvních piaristů a spolupracovníků sv. Josefa Kalasanského a na té ozdobě byla vyšita zkratka SchP, což je zkratka piaristického řádu. Co na sobě měla socha?
4. Vzpomenete si na nápis na silnici před Vnorovami?

-hc-

1 – kohout, 2 – Máš to nahnuté, 3 – Ksilitovka otce Lukáše, 4 – Londýn. V jiném roce bylo u vjezdu do Vnorov: Začátek světa. A u cedule na konci Vnorov: Konec světa.

foto: Nejdelší naplétaná velikonoční pomlázka z 16 prutů – Agentura Dobrý den (dobryden.cz)

Nejen pro děti

Ježíš se v Getsemanské zahradě modlí – ví, co ho zítra čeká. Ví, jak to bude zlé. Ukřižují ho. Mluví o tom se svým Otcem a potí se přitom krví.
A co dělají jeho nejbližší přátelé? Spí.

ALE TY NESPI!

VYUŽIJ VŠECHNY ZPŮSOBY, ABYS BYL S JEŽÍŠEM !

Vydává ŘKF Strážnice, Radějov, Sudoměřice pouze pro vnitřní potřebu farností. Redakce si vyhrazuje právo zaslané příspěvky zkrátit. Děkujeme všem přispěvatelům.
Vychází 28.3.2021, náklad 620 kusů, příští číslo vyjde 30.4.2021, uzávěrka příspěvků je 16.4.2021. Tisk: Tiskárna Sukupovi. Své náměty a připomínky můžete odevzdat v sakristii či zaslat na: nase.studanka@seznam.cz . Webové stránky: www.piaristestraznice.cz
Farnost Strážnice - číslo účtu 1443772389/0800, VS 1819
Farnost Radějov - číslo účtu 1443763319/0800
Farnost Sudoměřice - číslo účtu 262847949/0300